 W Chrystusie

> Nie dał nam bowiem Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i zdrowego umysłu.
>
> *— II Tymoteusza 1:7*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: strach, miłość, samokontrola, Duch, siła, słabość

Interpretacja:
II Tymoteusza 1:7 stanowi potężne świadectwo na temat natury *Ducha*, którego Bóg udzielił wszystkim wierzącym. Zgodnie z tym wersetem Bóg nie dał nam ducha bojaźni; innymi słowy, nie chce, byśmy żyli w lęku, poczuciu niepewności czy trwodze w obliczu życiowych prób. Zamiast tego Bóg obdarzył nas duchem mocy, miłości i opanowania. Co to oznacza dla nas jako wierzących?

Duch mocy

Pierwszą cechą wymienioną w tym wersecie jest moc, którą Bóg obdarzył wierzących za pośrednictwem *Swojego Ducha*. Nie jest to moc tymczasowa ani ziemska, lecz duchowa siła, która pozwala nam stawiać czoła życiowym wyzwaniom z pewnością siebie i energią. Ta moc *Bożego Ducha* umożliwia nam pokonywanie sytuacji, z którymi w przeciwnym razie nie bylibyśmy w stanie sobie poradzić.

Na przykład, gdy napotykamy trudności w relacjach, moc Ducha pozwala nam nie ulegać nienawiści czy gniewowi, a zamiast tego podchodzić do konfliktów z miłością i pozytywnym nastawieniem.

Duch miłości

Drugą wymienioną cechą jest miłość, którą Bóg wlał w nasze serca przez swojego Ducha. Nie jest to zwykła ludzka miłość, lecz miłość Boża – bezwarunkowa i wieczna.

To miłość, która przewyższa wszelkie zrozumienie i przynagla nas, byśmy kochali innych tak, jak Bóg umiłował nas. Dzięki Duchowi miłości potrafimy kochać tych, którzy nas zranili lub skrzywdzili, odpłacać dobrem za zło oraz okazywać łaskę i przebaczenie tym, którzy na to nie zasługują.

Duch opanowania

Trzecią wymienioną cechą jest opanowanie. Opanowanie oznacza zdolność do panowania nad własnymi myślami, emocjami i zachowaniem. Duch Boży pomaga wierzącym zachowywać opanowanie, aby nie stawali się niewolnikami cielesnych popędów i pragnień. Oznacza to, że możemy opierać się pokusom, unikać błędnych decyzji i czynić to, co słuszne, nawet gdy jest to trudne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który nas zbawił i powołał świętym powołaniem nie na podstawie naszych uczynków, ale na podstawie swojego postanowienia i łaski, która została nam dana w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasy.
>
> *— II Tymoteusza 1:9*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: powołanie, laska, Świętość, Zbawienie

Interpretacja:

W *II Tymoteusza 1:9* apostoł *Paweł* mówi nam o Bożym powołaniu nas jako wspólnoty. Bóg nas zbawił i powołał z łaski – a nie na podstawie naszych własnych, zasłużonych uczynków; jest to powołanie ustanowione w *Jezusie Chrystusie* jeszcze przed wiekami.

Zbawienie z łaski

Warto podkreślić, że nasze zbawienie nie zależy od naszych uczynków, lecz od Bożej łaski. Jako ludzie popełniamy błędy i grzeszymy; jednak to dzięki wierze w Jezusa Chrystusa i Jego ofiarę na krzyżu możemy otrzymać zbawienie, które Bóg oferuje nam darmo i bezwarunkowo.

Boży zamysł

Boże powołanie ukazuje zamysł Boga wobec naszego życia. Bóg ma plan dla każdego z nas – misję do spełnienia w tym świecie. Gdy przyjmujemy Jego powołanie i poddajemy się mu, otwieramy drogę do życia w pełni i doświadczania Jego woli. To Boże powołanie prowadzi nas do wypełnienia naszego przeznaczenia oraz planów, jakie Bóg dla nas przygotował.

Boża łaska w Jezusie Chrystusie

To dzięki Bożej łasce dostąpujemy zbawienia i realizujemy Boży zamysł dla naszego życia. Boża łaska oznacza, że nie musimy nic robić, by zasłużyć na Jego miłość czy przychylność. Bóg obdarza nas łaską przez Jezusa Chrystusa, który umarł za nasze grzechy i wybawił nas od wiecznej śmierci. W Jezusie znajdujemy łaskę niezbędną do życia i wypełnienia naszego powołania.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty więc, mój synu, wzmacniaj się w łasce, która jest w Chrystusie Jezusie.
>
> *— II Tymoteusza 2:1*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: laska, Jezus, siła

Interpretacja:
Łaska to pojęcie często pojawiające się w Biblii, a jednak przez wielu słabo rozumiane. Stanowi ono fundament chrześcijaństwa. Łaska jest wyrazem niezasłużonej miłości Boga – Jego przychylności wobec nas wszystkich, mimo naszych niedoskonałości i grzechów. Innymi słowy, jest to darmowy dar, którym Bóg nas obdarza, choć nie zrobiliśmy nic, by na niego zasłużyć.

Umacniaj się w łasce Chrystusa Jezusa

W *II Tymoteusza 2:1 Paweł* zachęca swojego ucznia, *Tymoteusza*, by umacniał się w łasce, która jest w *Chrystusie Jezusie*. Wezwanie to nie jest skierowane wyłącznie do Tymoteusza, lecz do wszystkich chrześcijan. To bezpośrednie Boże polecenie, byśmy starali się zrozumieć łaskę, którą Bóg nam dał, i według niej żyli.

Werset ten uświadamia nam, że łaska nie jest czymś biernym. Nie polega jedynie na siedzeniu i oczekiwaniu, aż Bóg coś dla nas uczyni. Przeciwnie – musimy być gorliwi i aktywni, dążąc do poznania, zrozumienia i przyjęcia tej łaski. Musimy aktywnie zabiegać o to, by otrzymać wszystko, co Bóg dla nas przygotował.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiarygodne to słowa. Jeśli bowiem z nim umarliśmy, z nim też będziemy żyć.
>
> *— II Tymoteusza 2:11*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: śmierć, Życie wieczne, niezawodność, Słowo Boże

Interpretacja:
Apostoł *Paweł*, autor listu *do Tymoteusza*, przedstawia w tym wersecie jedną z najważniejszych prawd wiary chrześcijańskiej. Słowo „wierne” wskazuje, że to, co zostało powiedziane, jest prawdziwe i godne zaufania.

Jeśli z Nim umarliśmy, z Nim też żyć będziemy

Paweł mówi nam: „Jeśli bowiem z nim umarliśmy, z nim też będziemy żyć”. Jest to wyraźne odniesienie do śmierci i zmartwychwstania *Chrystusa* oraz naszego w nich udziału. Aby lepiej zrozumieć tę prawdę, trzeba pamiętać, że *Jezus* umarł na krzyżu, by zapłacić za nasze grzechy, i zmartwychwstał trzeciego dnia jako dowód swego zwycięstwa nad grzechem i śmiercią.

Dlatego, gdy powierzamy się Mu, uświadamiamy sobie, że nasze własne wysiłki, by się zbawić, są daremne, i zostajemy prawdziwie ukrzyżowani wraz *z Chrystusem (Galacjan 2:20)*. Oznacza to, że nasza grzeszna natura i nasze dawne życie umarły wraz z Nim na krzyżu. Co więcej, zmartwychwstając wraz z Nim, otrzymujemy w Nim nowe życie – życie wieczne, pełne miłości i łaski.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy.
>
> *— II Tymoteusza 2:15*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: uczciwość, prawda, praca

Interpretacja:
Pierwszym krokiem wskazanym w tym wersecie jest dążenie do tego, by stawić się przed Bogiem jako osoba godna. Co to oznacza? Przede wszystkim należy pamiętać, że Bóg nie chce, aby ludzie pozostawali na poziomie powierzchowności; oczekuje raczej, że każdy z Jego naśladowców dołoży wszelkich starań, by stanąć przed Nim w jak najlepszym przygotowaniu.

Kwestię stawiania się przed Bogiem jako osoba godna można rozumieć na różne sposoby, w zależności od interpretacji tekstu. Można jednak stwierdzić, że chodzi o to, by każdy z nas – zarówno jako jednostka, jak i członek wspólnoty chrześcijańskiej – ukazywał swoje najlepsze oblicze, wykonując codzienne zadania w sposób jak najbardziej doskonały.

Drugi krok zawarty w tym wersecie uczy nas, jak ważne jest działanie wolne od wstydu. Oznacza to, że stając przed Bogiem jako osoby godne, musimy czynić to z pewnością siebie i niezachwianą postawą, mając świadomość, że postępujemy słusznie. Istotne jest, aby nasze czyny nie były powodem do wstydu i pozostawały w zgodzie z chrześcijańskimi wartościami oraz zasadami.

Ostatni krok wskazany w tym wersecie dotyczy znaczenia właściwego posługiwania się słowem prawdy. Co to oznacza w praktyce? Przede wszystkim to, że musimy autentycznie rozumieć *Słowo Boże*, zamiast naginać jego znaczenie czy treść do własnych interesów lub potrzeb.

Musimy wnikliwie analizować i zgłębiać nauki biblijne, aby właściwie zrozumieć, czego Bóg od nas oczekuje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uciekaj też od młodzieńczych pożądliwości, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.
>
> *— II Tymoteusza 2:22*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: pragnienie, zlo, wiara, miłość, sprawiedliwosc, pokusa

Interpretacja:
Biblia zawiera wiele przykazań, których przestrzeganie pozwala nam prowadzić pełne życie *w Chrystusie*, jednak to konkretne przykazanie koncentruje się na młodych ludziach i ich namiętnościach. Werset ten wzywa nas, byśmy uciekali od młodzieńczych namiętności – czyli naszych światowych pragnień – i dążyli do Boga, krocząc drogą sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju.

Ucieczka od młodzieńczych namiętności

Młodzieńcze namiętności to te, które popychają nas do szukania natychmiastowej gratyfikacji i realizacji egoistycznych marzeń bez względu na konsekwencje. Dlatego właśnie apostoł *Paweł* nakazuje nam od nich uciekać. Nasze namiętności mogą sprowadzić nas na drogę, która nie daje ani pokoju, ani szczęścia; jeśli jednak się od nich odwrócimy, możemy odnaleźć prawdziwą wolność w Chrystusie.

Dążenie do sprawiedliwości, wiary, miłości i pokoju

Zamiast podążać za własnymi namiętnościami, musimy skupić się na podążaniu za Bogiem poprzez sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój. Sprawiedliwość wzywa nas do uczciwości i rzetelności we wszelkich działaniach oraz do ciągłego dążenia do tego, co słuszne. Wiara to ufność Bogu i Jego planowi dla naszego życia, natomiast miłość oznacza miłość do Boga i bliźniego. Pokój to pokój Chrystusa obecny w naszym życiu.

Wzywanie Pana

W *II Tymoteusza 2:22* czytamy, że mamy czynić to wszystko wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystym sercem. Oznacza to, że powinniśmy trwać we wspólnocie z ludźmi, którzy szukają Boga i starają się żyć zgodnie z Jego Słowem. Modlitwa i uwielbienie są kluczowe dla wzrostu naszej wiary oraz dla życia w jedności z Bogiem i innymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak i wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie w Chrystusie Jezusie, będą prześladowani.
>
> *— II Tymoteusza 3:12*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Jezus, życie, prześladowanie

Interpretacja:
II Tymoteusza 3:12 ukazuje rzeczywistość, z jaką mierzy się chrześcijanin dążący do prowadzenia pobożnego życia *w Chrystusie Jezusie*: musi on stawiać czoła prześladowaniom. Apostoł *Paweł* napisał ten list do swojego ucznia *Tymoteusza*, aby umocnić go w wierze i ostrzec przed trudnościami, z jakimi przyjdzie mu się zmierzyć w jego posłudze.

Co to znaczy prowadzić pobożne życie?

Prowadzenie pobożnego życia w Chrystusie Jezusie oznacza, że jako chrześcijanie przestrzegamy Bożych przykazań i staramy się wprowadzać je w życie codzienne. Dążymy do życia w posłuszeństwie i bycia wiernymi świadkami naszej wiary. Oznacza to również utrzymywanie osobistej relacji z Bogiem, modlitwę oraz studiowanie Biblii, aby pogłębiać swoją wiedzę o Nim.

Dlaczego doświadczamy prześladowań?

Sam Jezus powiedział w Ewangelii *Jana 15:20*: *„Jeżeli Mnie prześladowali, to i was będą prześladować”*. Innymi słowy, powodem, dla którego cierpimy prześladowania, jest fakt, że jesteśmy naśladowcami *Chrystusa* i pragniemy żyć zgodnie z Jego wolą. Świat nie zawsze akceptuje czy rozumie nasze przekonania i decyzje wynikające z wiary; w rezultacie mogą pojawiać się konflikty i trudne sytuacje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do strofowania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości; Aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła w pełni przygotowany.
>
> *— II Tymoteusza 3:16-17*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Kościół, wyposażenie, życie, służba, Słowo Boże, praca

Interpretacja:

Biblia jest spisanym *Słowem Bożym* i nieocenionym narzędziem w naszym życiu. Jako chrześcijanie wierzymy, że całe Pismo jest natchnione przez Boga i służy ważnemu celowi. *II Tymoteusza 3:16-17* mówi o tym, jak użyteczne jest Pismo w naszym życiu.

Nauczanie

Pismo jest przydatne do nauczania nas Bożych prawd. Czytając Biblię, możemy dowiedzieć się więcej o naturze Boga, Jego miłości do nas i Jego planie dla naszego życia. Pismo ukazuje nam, jak żył *Jezus*, i uczy nas, jak żyć zgodnie z Bożym planem.

Upominanie

Termin „upominanie” odnosi się do korygowania lub zwracania uwagi na błędy. Pismo może służyć do korygowania myśli i czynów, które nie są zgodne z wolą Bożą. Czytając Biblię, otwieramy się na prawdę i możemy dostrzec nasze braki oraz słabości. Przyjęcie upomnienia nie zawsze jest łatwe, ale jest konieczne, jeśli chcemy wzrastać i stawać się lepszymi.

Korygowanie

Korygowanie jest niewystarczające, jeśli nie prowadzi do zmiany naszego postępowania. Pismo pokazuje nam, jak możemy się zmienić i ulepszyć swoje życie. Gdy dostrzegamy nasze braki i słabości, możemy szukać Bożej pomocy, by je przezwyciężyć. Biblia wskazuje, jak prowadzić prawe życie, i dostarcza ku temu niezbędnych narzędzi.

Wychowywanie w sprawiedliwości

Słowo „sprawiedliwość” odnosi się do prawości i uczciwości w naszym życiu. Pismo uczy nas, co jest dobre, a co złe, i pokazuje, jak żyć w sposób prawy w oczach Boga. Biblia ustanawia normy moralne i etyczne oraz daje wskazówki, jak według nich postępować.

Przygotowanie do każdego dobrego dzieła

Wersety te mówią nam, że Słowo Boże jest w stanie w pełni przygotować człowieka Bożego do każdego dobrego dzieła. Oznacza to, że jeśli chcemy być użyteczni i skuteczni

w służbie Bogu, musimy mocno trzymać się Bożego Słowa i pozwolić, by nas prowadziło i pouczało. To właśnie Jego nauki i Jego miłość będą nas podtrzymywać i wzmacniać w chwilach trudności oraz prowadzić drogą dobrych uczynków.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wyrwie mnie też Pan ze wszelkiego złego uczynku i zachowa dla swojego królestwa niebieskiego. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— II Tymoteusza 4:18*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: zlo, niebo, ochrona, adoracja

Interpretacja:
Apostoł Paweł kieruje ten ostatni list do *Tymoteusza* jako osobiste przesłanie, zachęcając go do wytrwania w wierze i trzymania się zdrowej nauki w obliczu odstępstwa oraz prześladowań. W *wersecie 18*. Paweł kończy list, wyrażając ufność w Pana, który uchroni go od wszelkiego zła i wprowadzi do *Królestwa Niebieskiego*.

Interpretacja wersetu

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie o Bożej mocy i opiece nad swoim życiem. Dostrzega, że wiara w Pana jest kluczem do wybawienia od wszelkiego złego czynu oraz do zachowania dla Królestwa Niebieskiego. To wyznanie wiary ma szczególne znaczenie, zważywszy na liczne próby i trudności – w tym uwięzienie i prześladowania – których Paweł doświadczył w trakcie swojej posługi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Głoś słowo Boże, nalegaj w porę i nie w porę, upominaj, strofuj i zachęcaj ze wszelką cierpliwością i nauką.
>
> *— II Tymoteusza 4:2*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Ewangelizacja, cierpliwość, kara

Interpretacja:
II Tymoteusza 4:2 podkreśla znaczenie głoszenia *Słowa Bożego* w każdym czasie, bez względu na okoliczności. Greckie słowo tłumaczone jako *„przekonywać”* sugeruje wytrwałość i usilne zachęcanie; uczy nas to, że głoszenie Słowa Bożego nie jest kwestią wyboru, lecz zadaniem, które musimy realizować niezachwianie, nawet w trudnych chwilach.

Głoś Słowo i bądź gotowy

Wezwanie do głoszenia Słowa Bożego powinno stanowić stały element naszego życia. Nie powinniśmy czekać na idealny moment czy sprzyjające warunki; musimy być gotowi w każdej chwili, by wykorzystać każdą nadarzającą się okazję.

Warto pamiętać, że głoszenie Słowa Bożego bywa niekiedy trudne lub wiąże się z dyskomfortem, zwłaszcza gdy poruszamy kwestie potencjalnie kontrowersyjne. Jednak wspomniany werset wzywa nas do działania z cierpliwością i starannym nauczaniem, co oznacza, że musimy być przygotowani na wyjaśnianie i uzasadnianie naszych argumentów w oparciu o Słowo Boże.

Upominaj, karć i zachęcaj

Oprócz głoszenia Słowa Bożego jesteśmy również powołani do upominania, karcenia i zachęcania. Pojęcia te odnoszą się odpowiednio do przekonywania, korygowania postaw oraz motywowania naszych słuchaczy. Nie chodzi tu jedynie o przekazywanie wiedzy, lecz o prowadzenie ludzi do zmiany sposobu myślenia i życia zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Trzeba przyznać, że takie zadania bywają trudne i stresujące, zwłaszcza gdy wiążą się z koniecznością skorygowania czyjegoś postępowania lub wezwania do zmiany. Jako chrześcijanie musimy jednak dostrzegać, że praca ta jest kluczowa, by pomóc ludziom odnaleźć właściwą drogę i żyć zgodnie z wolą Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dobrą walkę stoczyłem, bieg ukończyłem, wiarę zachowałem. Odtąd odłożona jest dla mnie korona sprawiedliwości, którą mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, ale i wszystkim, którzy umiłowali jego przyjście.
>
> *— II Tymoteusza 4:7-8*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: Życie wieczne, wiara, sadzic, nagroda, sprawiedliwosc

Interpretacja:
II Tymoteusza 4:7-8 stanowi potężne wyznanie apostoła *Pawła* dotyczące jego chrześcijańskiego życia. W tych wersetach Paweł mówi o zmaganiach i wysiłku, jakich wymaga podążanie za *Jezusem Chrystusem* w społeczeństwie wrogim i stawiającym trudne wyzwania.

Kontekst wersetu

Po pierwsze, istotne jest zrozumienie kontekstu historycznego, w jakim Paweł pisał *do Tymoteusza*. List ten jest ostatnim znanym dziełem przypisywanym Pawłowi. Powstał on w rzymskim więzieniu, krótko przed egzekucją apostoła. Paweł wiedział, że jego ziemski kres jest bliski, dlatego zachęcał Tymoteusza do wytrwania w wierze. W tym kontekście Paweł posługuje się metaforami walki i biegu, by opisać własne doświadczenie podążania *za Chrystusem*.

Dobry bój

Paweł mówi o „dobrym boju". Wyrażenie to sugeruje, że walka, z jaką mierzy się chrześcijanin, nie jest toczona dla egoistycznych celów, lecz w słusznej i szlachetnej sprawie. Toczenie dobrego boju oznacza opieranie się pokusom i naciskom, które mogłyby oddzielić nas od Boga, oraz trwanie w wierze mimo przeciwności.

Ukończenie biegu

Apostoł mówi również o „ukończeniu biegu". Wyrażenie to wskazuje, że życie chrześcijańskie jest biegiem, który należy pokonać z wytrwałością i oddaniem. Bieg wiary to zobowiązanie wobec Ewangelii i wartości chrześcijańskich – bieg, który rozpoczyna się w naszym życiu i trwa aż do samego końca. Dla Pawła ukończenie biegu oznacza wypełnienie tego, co powierzył mu Bóg, pomimo trudności i przeszkód.

Zachowanie wiary

Wreszcie Paweł mówi o „zachowaniu wiary". Wiara jest kluczowym elementem jego wyznania. Chrześcijanie muszą strzec swojej wiary za wszelką cenę. To wiara czyni nas niezachwianymi i chroni przed zewnętrznymi wpływami, które mogłyby sprowadzić nas na manowce. List do Hebrajczyków stwierdza, że wiara jest *„podstawą tego, czego się spodziewamy, i dowodem tego, czego nie widzimy" (Hebrajczyków 11:1)*.

Wieniec sprawiedliwości

Wieniec sprawiedliwości to niebiańska nagroda przyznawana tym, którzy wiernie służyli Bogu i wiedli życie sprawiedliwe oraz pobożne. Jest to nagroda, którą może nadać jedynie

Pan; przeznaczona jest dla tych, którzy stoczyli dobry bój, ukończyli bieg i zachowali wiarę do końca. Wieniec sprawiedliwości stanowi świadectwo Bożej miłości, łaski i wierności wobec Jego sług.

Sprawiedliwy Sędzia

Apostoł Paweł wspomina, że wieniec sprawiedliwości zostanie mu przyznany przez Pana – sprawiedliwego Sędziego. Świadczy to o tym, że nagroda ta nie zostanie nadana arbitralnie ani niesprawiedliwie, lecz zgodnie z Bożą sprawiedliwością. To On zna nasze serca, pobudki i czyny; będzie sądził bezstronnie i sprawiedliwie.

Dla wszystkich, którzy umiłowali Jego przyjście

Paweł zaznacza również, że wieniec sprawiedliwości przypadnie w udziale nie tylko jemu, ale także wszystkim, którzy umiłowali przyjście Pana. Oznacza to, że nie wystarczy wiernie służyć Bogu; trzeba również z radością i gorliwością wyczekiwać powtórnego przyjścia Chrystusa. Tych, którzy umiłowali Jego przyjście, cechuje życie w świętości oraz oczekiwanie na nadejście Pana z wiarą i ufnością – w świadomości, że będzie to czas zwycięstwa i całkowitego spełnienia Bożej obietnicy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*